

اثرات میکوریزا در شرایط متفاوت رطوبت خاک بر جذب عناصر غذایی در ذرت

امید علیزاده^{۱*} و اردلان علیزاده^۲

۱- استادیار گروه کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی واحد فیروز آباد

۲- مربی گروه کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی واحد استهبان

تاریخ دریافت: ۸۴/۱۰/۱۲ - تاریخ پذیرش: ۸۵/۳/۲۴

چکیده

گیاهان در طول رشد و نمو خود در معرض عوامل تنش‌زای محیطی قرار دارند. یکی از مهمترین این تنش‌ها، تنش خشکی است که می‌تواند جذب و انتقال عناصر غذایی به گیاه را دچار مشکل نماید. اما بعضی قارچ‌های مفید خاکزی مانند میکوریزا می‌تواند بر این عمل تاثیر بگذارند. این آزمایش گلدانی به منظور بررسی اثر همزیستی این نوع قارچ در شرایط تنش خشکی بر جذب و انتقال بعضی عناصر غذایی در گیاه ذرت طراحی و اجرا گردید. آزمایش در قالب طرح فاکتوریل با پایه بلوک‌های کامل تصادفی در سه تکرار در ایستگاه تحقیقاتی آموزشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد فیروزآباد در سال ۱۳۸۳ به مورد اجرا درآمد. تیمارها عبارت بودند از تیمار تنش در چهار سطح، T_0 : آبیاری مجدد در زمانی که ۷۵٪ آب قابل استفاده گیاه باقی مانده است؛ T_1 : آبیاری مجدد در زمانی که ۵۵ درصد آب قابل استفاده گیاه باقی مانده است؛ T_2 : آبیاری مجدد در زمانی که ۳۵ درصد آب قابل استفاده گیاه باقی مانده است؛ T_3 : آبیاری مجدد در زمانی که ۱۵ درصد آب قابل استفاده گیاه باقی مانده است و تیمار مصرف میکوریزا (M1) و یا عدم مصرف میکوریزا (M_0). نتایج نشان داد که تیمار تنش خشکی می‌تواند بر جذب عناصر غذایی نیتروژن و فسفر به طور معنی‌داری تاثیر بگذارد اما میکوریزا توانست بر روند جذب نیتروژن و فسفر در گیاه ذرت حتی در شرایط تنش رطوبتی تاثیر مثبت گذارد و جذب این عناصر را در گیاه افزایش دهد. اما بر جذب پتاسیم اثر معنی‌داری نداشت.

کلمات کلیدی: میکوریزا، تنش خشکی، ذرت، نیتروژن، فسفر، پتاس

مقدمه

یکی از راه‌های دستیابی به اهداف کشاورزی پایدار، استفاده از میکروارگانیسم‌هایی است که نقش مهمی در تأمین نیاز غذایی گیاهان دارند (۱۷). کودهای بیولوژیک منحصراً به مواد آلی حاصل از کودهای دامی، پسماندهای گیاهی و غیره اطلاق نمی‌شود بلکه تولیدات حاصل از فعالیت میکرو اورگانیزم‌هایی که در ارتباط با تثبیت ازت و یا فراهمی فسفر و سایر عناصر غذایی در خاک فعالیت می‌کنند را نیز شامل می‌شوند (۲). واژه میکوریزا (به معنی قارچ ریشه) به طور کلی به همزیستی بین ریشه گیاهان و میسلیومهای قارچی اطلاق می‌شود. (۴) و همان طور که می‌دانیم دو نوع اصلی از میکوریزا وجود دارد. اندومیکوریزا و اکتومیکوریزا، که ویکولار - آریسکولار میکوریزا که در این آزمایش مورد استفاده قرار گرفته از نوع اندو میکوریزا می‌باشد، که رایج‌ترین نوع اندو میکوریزا است. در این نوع از میکوریزا قارچ به درون ریشه گیاه نفوذ نموده و دستگاه‌های ارتباطی به نام وریکول و آریسکول ایجاد می‌کند. (۴، ۵) قارچ‌های میکوریزای ویکولار - آریسکولار (VAM) قادرند با بسیاری از گیاهان رابطه همزیستی برقرار نمایند. و در کاهش جذب فلزات سنگین، افزایش مقاومت گیاه به عوامل بیماری‌زای ریشه، افزایش تولیدات فیتوهورمونی، افزایش رشد ریشه‌های موئین، تشدید فعالیت تثبیت ازت و با تشدید میزان فتوسنتز باعث افزایش رشد و نمو گیاه میزبان گردند (۲۵). البته عوامل مختلفی بر روی این توانایی اثر دارند. که از آن جمله می‌توان به میزان توانایی میسلیوم‌های خارجی قارچ‌های VAM در انتشار به درون خاک و نفوذ به درون ریشه (۱۸) عوامل محیطی نظیر شدت

نور، اسیدیته خاک (۱۱) و تهویه خاک (۲۳) اشاره نمود. این نوع قارچ‌ها بر جذب عناصر غذایی مثل فسفر و ازت همچنین جذب آب در شرایط تنش، تولید هورمونهای گیاهی تعدیل اثر تنش‌های محیطی، افزایش مقاومت نسبت به عوامل بیماری‌زا در گیاه، کاهش آسیب‌های ریشه‌ای، تأثیر بر دانه بندی خاک، تشدید فعالیت تثبیت بیولوژیک ازت، همچنین بهبود خواص کمی و کیفی فرآورده‌های زراعی موثرند (۱۰، ۲۲، ۲۴) اما یکی از دلایل مهم حمایت میکوریزا در شرایط استرس خشکی از گیاه میزبان افزایش جذب عناصر غذایی در خاک و تغذیه بهتر گیاه است از مهمترین عناصری که توسط میکوریزا به طور فعال و در سطح وسیع جذب می‌شود عنصر فسفر است. نتایج بعضی تحقیقات نشان داده که سرعت جریان فسفر به درون گیاه میکوریزایی ۳ الی ۶ مرتبه بیشتر از گیاهان غیر میکوریزایی است علاوه بر فسفر، نیتروژن نیز جزء عناصری است که تحقیقات نشان داده گیاهان میکوریزی جذب آن را بالا برده‌اند (۱۵، ۸). هایف‌های گیاهان میکوریزایی این توانایی را دارند که نیتروژن خاک را جذب و به ریشه گیاهان منتقل کنند (۶). در مورد عنصر پتاسیم بعضی تحقیقات افزایش و بعضی دیگر بی تأثیر بودن میکوریزا را نشان داده‌اند. (۱۹، ۷) ذرت (*Zea mays* L.) پر محصول‌ترین گیاه از خانواده غلات به شمار می‌رود که از نظر میزان محصول بعد از گندم و برنج سومین محصول غله‌ای جهان است (۳). استان فارس به عنوان بزرگترین تولیدکننده این محصول در کشور می‌باشد. که بیش از ۴۵٪ محصول ذرت کشور را تولید می‌نماید (۱) یکی از مهمترین عوامل محدود کننده تولید گیاهان زراعی در مناطق خشک و نیمه خشک مانند استان فارس، تنش کمبود آب می‌باشد.

رقم ذرت کشت شده رقم S.C.704 که رقم مرسوم در اکثر مناطق استان فارس است. در هر گلدان سه عدد بذر ذرت کشت شدند که در مرحله سه برگی تنک شده و به یک بوته کاهش پیدا کردند. گلدان‌ها به ابعاد ۲۳ سانتی‌متر قطر و ۲۰ سانتی‌متر ارتفاع انتخاب شدند که در هر گلدان حدود ۶۵ کیلوگرم خاک استریل با بافت شنی - لومی ریخته شد. این خاک ابتدا در دستگاه اتوکلاو در درجه حرارت ۱۲۱ درجه سانتی‌گراد و فشار ۰.۱۵ MPa در مدت دو ساعت استریل گردید. تا آلودگی احتمالی قارچی و یا باکتریایی آن به کلی از بین برود. سپس دیواره گلدان‌ها با الکل کاملاً استریل گردید. و بعد درون هر گلدان با مخلوط خاک مزرع‌ای و ماسه بادی پر گردید.

درون هر گلدان حفره‌ای به عمق ۳ تا ۵ سانتی‌متر ایجاد و بذوری که قبلاً در دستگاه ژرمیناتور جوانه زده و حاوی ۱ تا ۳ ریشه اولیه بذری بودند قرار گرفت. در گلدان‌هایی که بایستی تلقیح صورت می‌گرفت خاک حاوی قارچ میکوریزا و بیسیکولار - آربوسکولار - گونه *Glomos intraradices* در کف حفره ریخته شد. به طوری که ریشه‌های بذر در تماس با آن قرار می‌گرفتند. جهت اعمال تیمار تنش ابتدا جرم مخصوص ظاهری خاک (pb) و مقادیر رطوبت در حد ظرفیت زراعی (FC) و نقطه پژمردگی دائم (PWP) محاسبه شد. سپس میزان آب قابل استفاده از تفاضل (FC-PWP) بدست آمد و آب قابل استفاده در حالت ظرفیت زراعی ۱۰۰ فرض شد و سایر تیمارها نسبت به آن سنجیده شد. زمان آبیاری با نمونه برداری از خاک گلدان و تعیین رطوبت خاکی مشخص گردید.

(۹). تنش آب معمولاً زمانی رخ می‌دهد که مقدار آب دریافتی بر اثر عواملی مانند خشکی، درجه حرارت بالا و شوری، کمتر از تلفات آن باشد. اما اثرات سوء ناشی از تنش آب بر رشد و نمو و عملکرد ذرت بستگی به زمان و نوع تنش، شدت تنش، مرحله نموی و ژنوتیپ گیاه دارد (۱۷،۱۶). در روابط آب و خاک و گیاه بر قراری رابطه همزیستی در تغذیه گیاه از اهمیت زیادی برخوردار است.

این آزمایش به منظور بررسی و مطالعه اثر همزیستی میکوریزایی بر شدت تنش خشکی و میزان جذب عناصر غذایی ازت، فسفر، پتاس در گیاه ذرت طراحی و اجرا گردیده است.

مواد و روش‌ها

این آزمایش در سال زراعی ۱۳۸۳ در ایستگاه تحقیقاتی آموزشی دانشگاه آزاد اسلامی فیروزآباد در شرایط گلدان در فضای محیط طبیعی انجام گرفت. روش تحقیق براساس آزمایش فاکتوریل در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی در سه تکرار انجام پذیرفت. تیمارها عبارت بودند از تیمار تنش در چهار سطح:

T₀: آبیاری مجدد در زمانی که ۷۵ درصد آب قابل استفاده گیاه باقی مانده است.

T₁: آبیاری مجدد در زمانی که ۵۵ درصد آب قابل استفاده گیاه باقی مانده است.

T₂: آبیاری مجدد در زمانی که ۳۵ درصد درصد آب قابل استفاده گیاه باقی مانده است.

T₃: آبیاری مجدد در زمانی که ۱۵ درصد آب قابل استفاده گیاه باقی مانده است.

و تیمار مصرف میکوریزا M₁ و یا عدم مصرف میکوریزا M₀

میانگین ۳/۲۲ درصد بالاترین جذب نیتروژن و تیمار T_3 با میانگین ۱/۷۶ کمترین جذب نیتروژن را دارد. پورتاس و همکاران (۲۴) گزارش کردند که جذب عناصر غذایی، تحت تاثیر مستقیم رطوبت خاک و هم چنین اثر غیرمستقیم آب بر پارامترهای مثل رشد ریشه و گسترش آن، درصد حلالیت نمک در خاک و تغییر متابولیسم رشد و نمو گیاه می‌باشد. دنمد و همکاران (۱۰) اظهار نمودند که در شرایط کمبود آب جذب ازت به شدت کاهش می‌یابد. و در این راستا عملکرد دانه و علوفه افت می‌کند.

جذب پتاس کمتر از نیتروژن و فسفر تحت تاثیر تیمار تنش خشکی قرار دارد. لوگان و همکاران (۲۰) بیان می‌کند که علت این امر ممکن است به دلیل تر و خشک شدن متوالی و طولانی در مناطق خشک و نیمه خشک که باعث رها شدن K^+ از بین لایه‌های رسی شده و غلظت یون پتاسیم در خاک را افزایش می‌دهد باشد، و همچنین جذب پتاسیم در شرایط تنش خشکی همچنان بر اساس مکانیزم جذب فعال انجام می‌شود.

تاثیر سطوح میکوریزا و جذب عناصر غذایی نیتروژن، فسفر و پتاس

آن چنان که از جدول ۱ مشخص است تیمار مصرف میکوریزا در جذب نیتروژن و فسفر در سطح احتمال ۹۹ درصد موثر بوده اما در جذب پتاسیم بی‌تاثیر بوده است. مقایسات میانگین نیز نشان می‌دهد که بین تیمار مصرف میکوریزا و یا عدم مصرف آن در جذب عناصر نیتروژن و فسفر تفاوت بسیار معنی‌دار وجود دارد اما در جذب پتاسیم تفاوت دیده نمی‌شود.

در هر گلدان میزان جذب عناصر نیتروژن فسفر و پتاس تحت شرایط بروز تنش خشکی با حضور و یا عدم حضور میکوریزا به وسیله نمونه برداری از پهنک برگ در مرحله کاکل‌دهی و تجزیه آن تعیین گردید.

لازم به ذکر است که گلدان‌ها در شرایط محیط طبیعی قرار داشتند. نتایج تجزیه برگها سپس با استفاده از نرم افزار Minitab مورد آنالیز واریانس قرار گرفت. و نمودارها با نرم افزار Harvar graph رسم شدند.

نتایج و بحث

تاثیر سطوح تنش خشکی بر جذب عناصر غذایی نیتروژن، فسفر و پتاس

نتایج آنالیز واریانس نشان می‌دهد که مقادیر مختلف آب بر جذب عناصر غذایی نیتروژن و فسفر در سطح احتمال ۹۹ درصد و پتاس به احتمال ۹۵ درصد موثر است (جدول ۱).

مقایسه میانگین عنصر پتاسیم نیز تفاوت معنی‌داری را بین تیمارهای اعمال شده نشان می‌دهد که تیمار، T_0 با میانگین ۳/۰۸ درصد بالاترین جذب پتاسیم و تیمار T_3 با میانگین ۲/۷۵ درصد کمترین میزان جذب پتاسیم را نشان می‌دهد. همچنین همین روند در مورد عنصر فسفر و نیتروژن نیز با شدت بیشتری دیده می‌شود به طوری که تیمار T_0 با میانگین ۰/۳۸۸ درصد بالاترین جذب عنصر فسفر و تیمار T_3 با میانگین ۰/۲۰۵ درصد کمترین جذب عنصر فسفر را نشان می‌دهد. همچنین تیمار T_0 با

جدول ۱- میانگین مربعات برای تاثیر تنش خشکی و میکوریزا بر جذب عناصر غذایی ازت فسفر و پتاس

منابع تغییرات	درجه آزادی	جذب ازت توسط گیاه	جذب فسفر توسط گیاه	جذب پتاسیم توسط گیاه
تکرار	۲	۰/۰۰۹۵ ^{n.s}	۰/۰۰۰۲۳ ^{n.s}	۰/۰۱۲۹ ^{n.s}
تنش خشکی	۳	۲/۳۹۷ ^{**}	۰/۰۳۷۸ ^{**}	۰/۱۴۱۱ [*]
میکوریزا	۱	۲/۹۰۵ ^{**}	۰/۱۶۵۰ ^{**}	۰/۰۳۳۸ ^{n.s}
تنش خشکی × میکوریزا	۳	۰/۰۳۴ ^{**}	۰/۰۰۱۹۰ ^{**}	۰/۰۰۱۳ ^{n.s}
خطا	۱۴	۰/۰۰۴۷	۰/۰۰۰۳۸	۰/۲۱۱

n.s. معنی داری نیست

*** و ** برترتیب معنی دارد سطح احتمال ۱۰ و ۱ درصد

جدول ۲- مقایسه میانگین تاثیر تیمار تنش آب بر

درصد جذب نیتروژن

تیمار	میانگین (درصد)
T0	۳/۲۲ ^a
T1	۲/۹ ^b
T2	۲/۴ ^c
T3	۱/۷۶ ^d

جدول ۳- مقایسه میانگین تاثیر تیمار میکوریزا بر

درصد جذب نیتروژن

تیمار	میانگین (درصد)
M1	۲/۹۲ ^a
M0	۲/۲۲ ^b

جدول ۴ - مقایسه میانگین تاثیر تیمار میکوریزا و

تنش آب بر درصد جذب نیتروژن

تیمار	میانگین (درصد)
T0M1	۳/۶۶ ^a
T1M1	۳/۱۶ ^b
T2M1	۲/۷۶ ^c
T0M0	۲/۷۵ ^c
T1M0	۲/۶۳ ^c
T3M1	۲/۱ ^d
T2M0	۲/۰۶ ^d
T3M0	۱/۴۳ ^c

در بررسی جدول اثرات متقابل تنش و میکوریزا نیز دیده می شود که تیمار T0M1 یعنی وجود میکوریزا در شرایط بدون کم آبی، بیشترین جذب فسفر، نیتروژن و پتاس اتفاق می افتد. اما کمترین میزان جذب نیتروژن، فسفر و پتاسیم مربوط به تیمار T3M0 یعنی عدم مصرف میکوریزا و شدت تنش بالا می باشد.

به نظر می رسد که میسلیم های قارچ با گسترش مناسب در خاک میزان جذب عناصر نیتروژن و فسفر را افزایش داده اند. دلایل این امر متفاوت است. بعضی شواهد بیان می کند که میسلیم های گیاهان میکوریزایی از خود موادی ترشح می کنند که برای قابل حل کردن فسفر در خاک و جذب آن بسیار موثر است. افزایش سرعت جذب فسفر در مقایسه با گیاهان غیر میکوریزایی از دلایل دیگر می باشد. همچنین این روند در مورد عنصر نیتروژن نیز در خاک دیده می شود. به نظر می رسد با افزایش جذب نیتروژن جذب فسفر نیز افزایش می یابد و بالعکس. در حالی که میکوریزا تاثیر چندانی بر جذب عنصر پتاسیم و انتقال آن به گیاه ندارد. نتایج این تحقیق با نتایج تحقیقات سایر محققین در این خصوص تشابه دارد.

میزان آب در خاک و یا تنش در حد متوسط توانسته میزان جذب عناصر را در گیاه بالا ببرد. به نظر می‌رسد که افزایش جذب عناصر غذایی عمدتاً به دلیل انتشار میسلیم‌های میکوریزایی مرتبط با بافت‌های درونی ریشه و تشکیل یک سیستم جذب اضافی به صورت مکمل سیستم ریشه‌ای گیاه باشد که بهره‌گیری از حجم بیشتری از خاک که ریشه‌های تغذیه کننده به آن دسترسی ندارد را ممکن می‌سازد.

جدول ۸- مقایسه میانگین اثر تیمار تنش آب بر

جذب پتاسیم	
تیمار	میانگین (درصد)
T0	۰/۳۸۸ ^a
T1	۰/۳۴۶ ^b
T2	۰/۲۷۸ ^c
T3	۰/۲۰۵ ^d

جدول ۹- مقایسه میانگین اثر تیمار میکوریزا

بر جذب پتاسیم	
تیمار	میانگین (درصد)
M1	۲/۹۵ ^a
M0	۲/۸۷ ^a

جدول ۱۰- مقایسه میانگین تاثیر تیمار تنش آب و

میکوریزا بر جذب پتاسیم	
تیمار	میانگین (درصد)
T0M1	۳/۱۰ ^a
T1M1	۳/۰۶ ^a
T0M0	۳/۰۰ ^a
T2M1	۲/۹۵ ^a
T1M0	۲/۹۳ ^a
T2M0	۲/۷۷ ^a
T3M1	۲/۷۶ ^a
T3M0	۲/۷۳ ^a

جدول ۵ - مقایسه میانگین اثر تیمار تنش آب بر

درصد جذب فسفر	
تیمار	میانگین (درصد)
T0	۳/۰۸ ^a
T1	۲/۹۶ ^b
T2	۲/۸۶ ^{bc}
T3	۲/۷۵ ^c

جدول ۶- مقایسه میانگین اثر تیمار میکوریزا بر درصد

جذب فسفر	
تیمار	میانگین (درصد)
M1	۰/۳۸۷ ^a
M0	۰/۲۱۱ ^b

جدول ۷- مقایسه میانگین تاثیر تیمار میکوریزا و

تنش آب بر درصد جذب فسفر	
تیمار	میانگین (درصد)
T0M1	۰/۴۸۶ ^a
T1M1	۰/۴۴ ^b
T2M1	۰/۳۶ ^c
T0M0	۰/۲۹ ^d
T3M1	۰/۲۶۳ ^c
T1M0	۰/۲۵۳ ^c
T2M0	۰/۱۹۶ ^f
T3M0	۰/۱۴۶ ^e

تاثیر متقابل میکوریزا و تنش خشکی بر جذب عناصر غذایی نیتروژن فسفر و پتاس آن چنان که از جدول ۱ دیده می‌شود تاثیر متقابل تنش خشکی و میکوریزا در جذب فسفر و نیتروژن در سطح احتمال ۹۹ درصد معنی‌دار و در جذب پتاس بی‌معنی می‌باشد. همچنین مقایسات میانگین نشان می‌دهد که وجود میکوریزا عموماً در زمان بروز کم آبی و یا حد متعادل آب در انتقال عناصر غذایی به گیاه کمک نموده است. و در مورد هر سه عنصر دیده می‌شود که تیمار T0M1 یعنی میکوریزا به همراه بیشترین

منابع

۱. خدابنده ن. ۱۳۷۱. غلات. انتشارات دانشگاه تهران، ۵۰۶ صفحه.
۲. صالح راستین ن. ۱۳۷۷. کودهای بیولوژیک. مجله خاک و آب، جلد ۱۲، شماره ۳، صفحات ۱ تا ۳۶.
۳. علیزاده ا.، د. مظاهری و و. هاشمی دزفولی. ۱۳۷۶. اثر کود اوره و اوره پوشش شده با گوگرد بر روی عملکرد و اجزای عملکرد ارقام ذرت. پژوهش و سازندگی، سال ۱۰، جلد ۳، صفحات ۴۲ تا ۴۵.
۴. نادیان ح. ۱۳۷۷. نقش میکوریز در کشاورزی پایدار. پنجمین کنگره زراعت و اصلاح نباتات ایران، کرج. موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر، صفحات ۳ تا ۴.
5. **Alizadeh O.** 2006. Evaluation effect of water stress and nitrogen rates on amount of absorbtion some macro and micro elements in corn plant mycorrhizae and non mycorrhizae. ICOM5, Spain, July 23-28.
6. **Bago B., H. Vierheiling and C. Conaguilar.** 1996. Nitrate depletion and pH changes induced by the extraradical mycelium of the AM fungus *Glomus intraradices* grown in monoxenic culture, *New pkitol*, 133:273-280
7. **Barea J.M.** 1992. VAM as modifier of soil fertility. *Advances in soil science*, 15:1-40.
8. **Bolan N.S.** 1991. A critical review on the role of Mycorrhizal fungi in the uptake of phosphorus by plants. *Plant Soil*, 134:187-207
9. **Brown J.S.** 1979. Water transport in plant : Mechanism of apparent changes in resistance during absorbtion. *Plant Phytologist*, 117:182-207.
10. **Denmead O.T. and R.H. Shaw.** 1960. The effects of soil moisture stress at different stages of growth on the development and yield of corn. *Agronomy Journal*, 52:272-274.
11. **Fitter A.H. and J. Garbaye.** 1994. Interaction between mycorrhizal fungi and other soil organism in management of mycorrhizas in agriculture. Klower, Academic Publisher. pp. 123-132.
12. **George E.K., S. Haussler and X.L. Kothrai.** 1994. Contribution of Mycorrhizal Hyphe in Ecosystem. CAB International Publisher, pp.42-47.
13. **Grant R.F., B. Sjackson, J.R. Kiniry and G.F. Arkin.** 1989. Water deficit timming effects on yield components in maize. *Agronomy Journal*, 81:61-65.
14. **Hall A.J., J.H. Lemcoff and N. Trapani.** 1981. Water stress befor and during flowering in maize and its effects on yield, its components, and their determinants. *Maydica*, 26:19-38.
15. **Hamel G., V. Furlan and D.L. Smith.** 1991. N₂-Fixation and transfer in a field grown Mycorrhizal .corn and coybean intercrop. *Plant Soil*, 133:177-185.
16. **Herreo M.P. and R.P. Johnson.** 1981. Drought stress and its effects on maize reproduction system. *Crop Science*, 21:105-110.
17. **Ishizuka J.** 1992. Trends in biological nitrogen fixation research and application. *Plant and Soil*, 141:197-209.
18. **Jackson A., I. Jakobsen and E.S. Jensen.** 1992. Hyphal transport of N-labelled nitrogen by a vesicular-arbuscular mycorrhizal fungus and its effect on depletion of inorganic soil N. *New Phytologist*, 123:61-68.

19. **Lembert D.H., Baker D.E. and H. Coler Jr. 1979.** The role of Mycorrhizal in the interactions of phosphorus with zinc, copper and other elements. Soil Science Society of American Journal, 43:976-980.
20. **Logan T.J., L.E. Goins and B. Jilindsay. 1997.** Field assessment of trace element uptake by six vegetables from n-viro soil. Water Environment Research, 69:28-33.
21. **Marshner H. 1994.** Nutrient Dynamics at the Soil – Root Interface (Rhizosphere). In: Mycorrhizae in Ecosystem. CAB International Publisher, pp. 3-12.
22. **Mohammad M., J.W.L. Pan and A.C. Kenedy. 1995.** Wheat responses to vesicular. Arbuscular mycorrhizal fungi inoculation of soils from eroded to post-erosion. Journal of American Soil Science Society, 59:1086-1090.
23. **Nadian H., S.E. Smith, A.M. Alston and R.S. Murray. 1996.** Effects of soil compaction on plant growth, phosphorus uptake and morphological characteristics of vesicular-arbuscular mycorrhizal colonization of *Trifolium subterraneum*. New Phytologist, 133:303-311.
24. **Portas C.A.M. and H.M. Taylor. 1975.** Growth and survival of young plant roots in dry soil. Soil Science, 121:170-175.
25. **Warcup J.H. 1971.** Specificity of mycorrhizal association in some Australian terrestrial orchids. New Phytologist, 70: 41-46.